

At kende sine venner

Jeg har den store ære af at have mange rigtig gode og helt igennem ærlige venner og veninder i min omgangskreds. En af disse fantastiske personer havde jeg fornøjelsen af at spendere noget tid sammen med.

Når jeg er sammen med denne person, føler jeg at jeg er kommet i friland. Det sted mellem 2 lande hvor der ikke er love, regler og tabuer. Denne person får mig til at være 100% ærlig og uforbeholdent fortælle om mig om mine følelser. Denne person giver mig så meget at det er svært at holde mig tilbage. Jeg har lyst til at skrive fra det højeste tag hvordan alle folk kan få det, hvis bare de havde en person som denne i deres liv!

ALLE mennesker fortjener at have sådan en person tæt på sig, som er der 100% hvis der er noget af både positiv og negativ karakter der skal bearbejdes. Det fryder mig at kunne skrive disse ord, af den simple grund, at jeg er taknemmelig!

Denne person fylder ikke meget fysisk i mit liv, men mentalt fylder denne person rigtig meget. Denne person har sat nogle tanker igang hos mig, som har fået min udvikling til at gå hurtigere end den ellers ville have gjort. Denne person siger lige nøjagtig hvad der er nødvendigt for at jeg forstår eller kan se en anden vinkel, der er nødvendigt for at kunne komme videre.

Når jeg nu får så mange ting af denne person, stiller jeg ofte mig selv det spørgsmål, om der ikke er noget jeg kan give denne person igen. Umiddelbart vil jeg sige: "nej" Der er dog det forunderlige ved denne person at på et eller andet plan ved jeg at jeg hjælper denne person. Hvor meget og hvordan vil kun tiden vise. Det finder jeg sikkert aldrig ud af, men det gør heller ikke noget. Bare den forvisning om jeg har mulighed for at hjælpe bare det mindste, fryder mit inderste og varmer mit hjerte. En ting er sikkert: Jeg vil gøre alt for at hjælpe denne person.

Tillid i dette forhold er essensen der holder kagedejen sammen. Uden den, ville det bare være et meningsløst forhold mellem to, mere eller mindre, fremmede personer. Uden tillid kommer der ingen udvikling i dette specielle forhold. Det samme kan man sige om et tilfældigt par der har besluttet sig for at finde sammen og stifte familie. Tillid er så vigtig en faktor i et hvert forhold, at så snart den bliver brudt, kommer tvivlen op og kan destruere mere end tilliden kan genvinde.

Hvorfor er der så så mange personer der har så svært ved at åbne sig for hinanden?

Mit gæt er, at i den danske og i den vestlige kultur generelt, er der tradition for at "man åbner sig ikke for andre mennesker, der kunne jo ske at være ridser i lakken! Det skulle naboen jo nødtigt finde ud af". Hvorfor har vi tilladt denne opfattelse at få rodfæste i vores samfund?

Der findes nogle få mennesker der ikke tager sig af denne slags ting, og bare "er". Disse personer kan man genkende på gaden hvis man kigger godt efter og er opmærksom på det. Det er så tydeligt at se hvilke personer der skiller sig ud fra mængden og er sig selv 100%. Jeg er desværre ikke en af dem, men jeg prøver ihærdigt at efterleve mine inderste ønsker om at være mig selv. Hvorend simpelt det lyder, er dette utrolig svært.

Du kan prøve engang at sige din ærlige mening om - først små ting - i hverdagen, der skrider i dit indre om at du ikke er af samme opfattelse som dine omgivelser. Det vil sætte dig i en kasse udenfor selskabets kerne, samt stemple dig som værende lidt udenfor samværet i starten. Senere vil det måske gavne dig at du efterhånden har nemt ved at sige til og fra til ting hvor du i dit indre lytter efter den vejledning dit hjerte giver dig

Det kan være utrolig svært i starten og du vil næsten med sikkerhed føle dig udenfor rammerne af det normale, men jeg garanterer dig for at dit sind vil takke dig for det. Det vigtigste er aldrig at give op. Det er en evig kamp for at få dit sande jeg frem.

18. oktober 2009.

Danielle McDavis